Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 27. lipca 1914.

174.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa i handlu z dnia 8. lipca 1914,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego pobocznego I. klasy w Schandau do odprawiania posyłek z żyjącemi roślinami.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, dotyczącego środków ostrożności, które należy zachowywać w stosunkach z zagranicą celem zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej *(Phylloxera vastatrix)*, upoważnia się c. k. Urząd celny poboczny w Schandau (w Saksonii) do odprawiania posyłek z zagranicy, zawierających przedmioty, wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (dodatek *C* do § 18. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, rozdział *a*, punkt IV.), według przepisów, istniejących dla odprawiania takich posyłek przez urzędy do tego upoważnione.

Schuster włr. **Zenker** włr.

Engel włr.

175.

Reskrypt Ministra wyznań i oświaty z dnia 15. lipca 1914,

dotyczące zarządzonej Najwyższem postanowieniem zmiany statutu „Szkoły grawerów i medalierów“ w Wiedniu, noszącej obecnie nazwę „Akademicka szkoła specyalna dla sztuki medalierskiej“.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 9. lipca 1914 zezwolić najmiłościwiej na zmianę statutu „Szkoły grawerów i medalierów“ w Wiedniu, noszącej obecnie nazwę „Akademicka szkoła specyalna dla sztuki medalierskiej“, w następującem brzmieniu.

Hussarek włr.

Statut

c. k. Akademickiej szkoły specyalnej dla sztuki medalierskiej w Wiedniu.

§ 1.

Akademicka szkoła specyalna dla sztuki medalierskiej, stojąca na równi z istniejącemi

w akademiach sztuki szkołami specyalnemi, ma na celu przyswojenie swym uczniom najwyższego wykształcenia w zakresie sztuki medalierskiej i małej plastyki i przysposobienia ich do samodzielnej działalności artystycznej na tem polu.

§ 2.

Szkoła specyalna podlega c. k. Ministerstwu wyznań i oświaty.

§ 3.

Kształcenie w szkole specyalnej obejmuje okres czasu najwyżej cztery lata.

§ 4.

Do przyjęcia do tej szkoły wymagany jest:

a) dowód ukończenia z pomyślnym wynikiem niższego gimnazyum, niższej szkoły realnej lub innej szkoły, równorzędnej z tymi zakładami, albo dowód posiadania wiedzy, odpowiadającej wymaganiom w tych szkołach;

b) dowód ukończenia z pomyślnym wynikiem powszechnej szkoły rzeźbiarskiej w jednej z tutejszych akademii sztuki lub równorzędnego z taką szkołą oddziału w jednej z tutejszych szkół przemysłu artystycznego, albo dowód, dostarczony przez przedłożenie prób i złożenie egzaminu wstępnego a dotyczący posiadania wiedzy w takim zakresie, jaki odpowiada planowi naukowemu powyższych szkół.

Kierownik szkoły jest uprawniony szczególnie uzdolnionych kandydatów, choćby nawet nie mogli wykazać w całości artystycznego wykształcenia przygotowawczego w stopniu, wymaganym pod *b*, przyjąć wyjątkowo do zakładu celem uzupełnienia ich wykształcenia.

Uczniów takich można dopiero wówczas uznać za zupełnie wykształconych (§ 3.), skoro przez odpowiednią naukę przygotowawczą w zakładzie osiągnęli wymagane według lit. *b* artystyczne wykształcenie przygotowawcze.

Ta nauka przygotowawcza nie może trwać dłużej jak cztery lata.

§ 5.

Nauka w szkole specyalnej obejmuje:

a) Jako przedmioty główne: modelowanie oraz pozostające z niem w związku techniczne roboty artystyczne (stemplarstwo, cyzelacyę, patynowanie);

b) jako przedmioty pomocnicze: rysowanie aktów, anatomię, perspektywę i naukę stylu;

c) jako umiejętności pomocnicze: historyę powszechną z szczególnem uwzględnieniem historyi kultury i historyi sztuki.

§ 6.

Na czele zakładu stoi kierownik, mianowany przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty, który jest odpowiedzialny za artystyczny kierunek wykształcenia i za prowadzenie agend administracyjnych.

W razie potrzeby może c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty przydzielić mu siły pomocnicze.

§ 7.

O ile w samym zakładzie nie ma odpowiednich urządzeń, winni jego uczniowie uczęszczać na koniecznie potrzebne przedmioty pomocnicze do akademii sztuk pięknych w Wiedniu, przyczem stoją im do wolnego użytku także zakłady pomocnicze tej akademii.

§ 8.

Bliższe postanowienia zawiera porządek nauk, wydany przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty.

§ 9.

O nadawaniu nagród i stypendyów rozstrzyga c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty na wniosek kierownika szkoły specyalnej.

§ 10.

Szkoła specyalna urządza co roku wystawy szkolne a nadto co pewien czas większe wystawy, które to ostatnie zarówno nauczycielom jak i uczniom i absolwentom zakładu mają dać sposobność do złożenia dowodów poczynionych postępów.

176.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. lipca 1914,

dotyczące koncesyonowania kolejki elektrycznej z Bozen do Kohlern.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami właścicielowi hotelu Jozefowi Stafflerowi w Bozen koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolejki elektrycznej z Bozen do Kohlern pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi bliżej w dalszym ciągu.

§ 1.

Co do koncesyonowanej kolei żelaznej korzysta koncesyonaryusz z ulg skarbowych, wymienionych w artykułach VI. do XII. i XXXII., ustęp 1., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Koncesyonaryusz jest obowiązany oddać gotową kolej na użytek publiczny oraz utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

§ 4.

O ile celem poprowadzenia koncesyonowanej kolei ma się użyć dróg publicznych, winien koncesyonaryusz postarać się o zezwolenie u osób, obowiązanych do utrzymywania tychże, a względnie u tych władz lub organów, które w myśl obowiązujących ustaw są powołane do zezwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Przy budowie koncesyonowanej kolei i ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy niniejszej koncesyi, do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, mają zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby wydano w przyszłości, a wreszcie do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i innych powołanych władz.

§ 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem c. k. Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która ma wejść w wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Wydawanie obligacyi pierwszeństwa jest wykluczone.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu c. k. Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei wraz z nabyciem parku wozowego i uposażeniem rezerwy kapitałowej, z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i rzeczywistej straty na kursie, wynikłej ewentualnie przy gromadzeniu kapitału, nie wolno wliczać w kapitał żadnych dalszych wydatków.

Gdyby po zużyciu zatwierdzonego kapitału zakładowego miano wystawić dalsze nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, natenczas można doliczyć odnośne koszta do kapitału zakładowego, jeżeli c. k. Rząd zezwoli na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, zatwierdzonego przez c. k. Rząd.

Statuty spółki oraz formularze akcyi, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

§ 7.

Koncesyonaryusz jest obowiązany, przyznawać prawo wolnej jazdy na kolei podoficerom i ordonansom, będącym każdocześnie w służbie.

Bliższe warunki w tym względzie należy ułożyć z właściwemi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusz jest obowiązany uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Urzędnicy państwowi, funkcyonaryusze i słudzy, którzy korzystają z kolei wskutek polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei, albo w celu strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub z względów skarbowych i wykazują się urzędowymi certyfikatami, wystawionymi przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla ich legitymacyi, muszą być przewożeni bezpłatnie wraz ze swymi pakunkami podróżnymi.

§ 9.

Koncesyonaryusz jest obowiązany przewozić pocztę oraz funkcyonaryuszy zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te jak również za inne świadczenia na cele zakładu pocztowego może koncesyonaryusz domagać się odpowiedniego wynagrodzenia, które będzie ustalone drogą układu.

Korespondencye, odnoszące się do zarządu kolejki a wymieniane między dyrekcyą lub zawiadowstwem przedsiębiorstwa kolejki i jej podwładnymi organami albo przez organa te między sobą, mogą być przewożone przez funkcyonaryuszy zakładu kolejowego.

§ 10.

Koncesyonaryusz jest obowiązany postarać się o zabezpieczenie swych funkcyonaryuszy, zajętych w służbie kolejowej, na wypadek niezdolności do pracy i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emerytalnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków, względnie nakładającej przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryusza, jak zakład wspomnianego związku.

To zaopatrzenie należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz miał obowiązek zgłaszać w zakładzie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie w własnej kasie emerytalnej stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni, przy odpowiedniem ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

Statut kasy pensyjnej, która w danym razie będzie utworzona, oraz wszelkie jego zmiany podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

§ 11.

Koncesyonaryusz jest obowiązany dostarczać na żądanie c. k. Ministerstwa kolei żelaznych w czasie właściwym wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei, wypowiedzianą w § 9., lit. *b*, ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

C. k. Rząd może pod warunkami, wymienionymi w § 16., uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu.

§ 13.

Prawo przepadku na rzecz państwa, unormowane w § 8. ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, niema zastosowania do koncesyonowanej kolei.

§ 14.

Z wyjątkiem wyraźnego zezwolenia c. k. Rządu nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim na własny lub cudzy rachunek.

§ 15.

C. k. Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowę kolei i jej urządzenia ruchu wykonano w wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadom, zachodzącym w tym względzie, zapobieżono, względnie aby je usunięto.

§ 16.

C. k. Rząd zastrzega sobie prawo wydania zarządzeń zapobiegawczych, odpowiadających ustawom, na wypadek, gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych koncesyą, warunkami koncesyi lub ustawami, a według okoliczności prawo uznania koncesyi za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego.

W szczególności można uznać koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli co do otwarcia ruchu nie dotrzymano zobowiązań, ustanowionych w § 2.

Forster włr.

177.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. lipca 1914,

dotyczące przedłużenia ustanowionego w koncesyi czasokresu do ukończenia budowy i puszczenia w ruch normalnotorowej kolejki elektrycznej ze stacyi Nussdorf przy kolei kahlenberskiej w XIX. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej na wzniesienie Kahlenbergu.

Ustanowiony w § 2. obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. sierpnia 1912, Dz. u. p. Nr. 158, czasokres do ukończenia budowy i puszczenia w ruch normalnotorowej kolejki elektrycznej ze stacyi Nussdorf przy kolei kalenberskiej w XIX. wiedeńskiej dzielnicy miejskiej na wzniesienie Kahlenbergu przedłużono do dnia 4. sierpnia 1917.

Forster włr.